

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. június 30.*

a T-107/02. sz. ügyben,

a **GE Betz Inc.** (korábban BetzDearborn Inc., székhelye: Trevoise, Pennsylvania [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: G. Glas és K. Manhaeve ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: kezdetben E. Joly, később G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Atofina Chemicals Inc.** (székhelye: Philadelphia, Pennsylvania [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: M. Edenborough barrister és M. Medyckyj solicitor),

a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az Atofina Chemicals Inc. és a GE Betz Inc. közötti felszólalási eljárásban 2002. január 17-én hozott határozata (R 1003/2000-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, J. Pirrung és A. W. H. Meij bírák,

hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. április 8-án benyújtott keresetle-
véltre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. július 23-án benyújtott válasz-
beadványra,

tekintettel a beavatkozó, az Atofina Chemicals Inc. által az Elsőfokú Bíróság
Hivatalához 2002. július 26-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2003. szeptember 17-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 42. és 73. cikke a következőképpen rendelkezik:

„42. cikk

Felszólalás

[...]

(3) A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik. A Hivatal [OHIM] által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.

[...]

73. cikk

A határozatok indokolása

A Hivatal [OHIM] határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.”

- 2 A 40/94/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 15–18. szabálya a következőképpen rendelkezik:

„15. szabály

A felszólalás tartalma

[...]

(2) A felszólalásnak a következőket kell tartalmaznia:

[...]

b) a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegyre vagy korábbi jogra vonatkozóan:

- i. ha a felszólalás korábbi védjegy alapján, az erre való utalás, valamint annak megjelölése, hogy a korábbi védjegy közösségi védjegy-e, illetve annak a

tagállamnak vagy tagállamoknak — adott esetben ideértve a Benelux-államokat — a megjelölése, ahol a korábbi védjegyet lajstromozták vagy bejelentették, vagy — ha a korábbi védjegy nemzetközi úton lajstromozott védjegy — annak a tagállamnak vagy tagállamoknak — adott esetben ideértve a Benelux-államokat — a megjelölése, amelyre vagy amelyekre kiterjedő hatállyal a korábbi védjegyet lajstromozták;

- ii. ha rendelkezésre áll, a korábbi védjegy ügyszáma vagy lajstromszáma, valamint bejelentési napja, ideértve az elsőbbség időpontját is;

[...]

- vi. a korábbi védjegy ábrázolása és — szükség esetén — a korábbi védjegy vagy a korábbi jog leírása;

- vii. azok az áruk és szolgáltatások, amelyekre a korábbi védjegyet lajstromozták vagy bejelentették [...]; a felszólalónak a korábbi védjegy árujegyzékébe tartozó valamennyi áru és szolgáltatás felsorolásával egyidejűleg meg kell jelölnie azokat az árukat és szolgáltatásokat is, amelyeken a felszólalás alapul;

[...]

16. szabály

A felszólalás alátámasztására szolgáló tények, bizonyítékok és érvek

(1) A felszólalás tartalmazhatja az annak alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és érveket, ahhoz csatolva az ezeket alátámasztó iratokat.

(2) Ha a felszólalás olyan korábbi védjegyen alapul, amely nem közösségi védjegy, a felszólaláshoz — lehetőség szerint — igazolást kell csatolni a korábbi védjegy lajstromozásáról vagy bejelentéséről, például a védjegyokiratot. [...]

(3) Az (1) bekezdésben említett tények, bizonyítékok és érvek és az azok alátámasztására szolgáló iratok, valamint a (2) bekezdésben említett igazolások — ha azokat nem a felszólalással egyidejűleg vagy azt követően nyújtották be — a felszólalási eljárás megindítását követően a Hivatal [OHIM] által a 20. szabály (2) bekezdése alapján megjelölt határidőn belül nyújthatók be.

17. szabály

A felszólalási eljárás során használt nyelvek

(1) Ha a felszólalást nem a közösségi védjegybejelentés — a Hivatal [OHIM] nyelveinek egyikével megegyező — nyelven vagy nem a bejelentésben megjelölt második nyelven nyújtják be, a felszólalónak a felszólalás benyújtására nyitva álló

határidő lejártától számított egy hónapon belül be kell nyújtania a felszólalás e nyelvek egyikén készült fordítását.

2) Ha a 16. szabály (1) és (2) bekezdésében említett, a felszólalás alátámasztására szolgáló bizonyítékokat nem a felszólalási eljárás nyelvén nyújtják be, a felszólalónak a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejártától számított egy hónapon vagy — adott esetben — a Hivatal [OHIM] által a 16. szabály (3) bekezdése értelmében előírt határidőn belül be kell nyújtania e bizonyítéknak az adott nyelven készült fordítását.

[...]

18. szabály

A felszólalás mint nem elfogadható felszólalás elutasítása

(1) Ha a Hivatal [OHIM] megállapítja, hogy a felszólalás nem felel meg a rendelet 42. cikkének, illetve a felszólalás nem jelöli meg egyértelműen, hogy melyik bejelentés ellen irányul, illetve mely korábbi védjegyen vagy korábbi jogon alapul, a Hivatal [OHIM] a felszólalást mint nem elfogadhatót elutasítja, kivéve ha a szóban forgó hiányokat a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejárta előtt pótolják.
[...]

(2) Ha a Hivatal [OHIM] megállapítja, hogy a felszólalás nem felel meg a rendelet vagy e szabályok egyéb rendelkezéseinek, erről a felszólalót értesíti, és felhívja a megjelölt határidőn belül történő hiánypótlásra. Ha a felszólaló a hiányokat a megjelölt határidőn belül nem pótolja, a Hivatal [OHIM] a felszólalást mint nem elfogadhatót elutasítja.

[...]

20. szabály

A felszólalás vizsgálata

[...]

(2) Ha a felszólalás nem tartalmazza a 16. szabály (1) és (2) bekezdésében említett tényeket, bizonyítékokat és érveket, a Hivatal [OHIM] felhívja a felszólalót, hogy azokat a Hivatal [OHIM] által megjelölt határidőn belül terjessze elő. [...]"

A jogvita előzményei

- 3 1997. november 20-án a BIOMATE szómegjelölésre vonatkozóan a felperes védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: az OHIM).
- 4 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 1. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:

— 1. osztály: „Ipari víz- és kezelőrendszerekben mikrobiocidként használatos vegyi anyagok”.

- 5 A védjegybejelentés a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. szeptember 21-i, 72/98. számában került meghirdetésre.
- 6 1998. december 21-én kelt levelében, amely 1998. december 22-én érkezett az OHIM-hoz, a beavatkozó, az Atofina Chemicals Inc., felszólalt a bejelentett megjelölés lajstromozásával szemben. A felszólalás az alább ábrázolt ábrás védjegy alapján:

bioMεT

- 7 Ezen ábrás védjegyet az alábbiak szerint lajstromozták:

- a Benelux államokban (lajstromszám: 39765), 1971. június 28-i bejelentési nappal, a Nizzai Megállapódás szerinti 1. és 5. áruosztály tekintetében, nevezetesen:
 - 1. osztály: „Ipari, tudományos, mezőgazdasági, kertészeti, erdészeti célú vegyi anyagok (a gombaölő szerek, a gyomirtó szerek és a kártevők [helyes fordítás: férgek] irtására szolgáló készítmények kivételével), különösen a makro- és mikroorganizmusok elpusztítására”;
 - 5. osztály: „gombaölő szerek (fungicidek), gyomirtó szerek (herbicidek) és a kártevők [helyes fordítás: férgek] irtására szolgáló készítmények”;

— Franciaországban (a megújítás száma: 1665517), 1980. január 23-i bejelentési nappal, a Nizzai Megállapodás szerinti 1. és 5. áruosztály tekintetében, nevezetesen:

— 1. osztály: „Vegyí anyagok, biocidként használatos kémiai vegyületek”;

— a Benelux államokból származó nemzetközi lajstromozás (lajstromszám: R 325543), 1966. november 8-i lajstromozási nappal, amely Ausztriában, Franciaországban, Olaszországban és Portugáliában hatályos a Nizzai Megállapodás szerinti 1. és 5. áruosztály tekintetében, nevezetesen:

— 1. osztály: „Ipari, tudományos, mezőgazdasági, kertészeti, erdészeti célú vegyi anyagok”;

— 5. osztály: „Vegyí anyagok, különösen a makro- és mikroorganizmusok elpusztítására”.

8 A felszólalás az Olaszországban lajstromozott (a megújítás száma: 400859) BIOMET szóvédjegyen is alapult, amelyet 1962. május 30-án nyújtottak be, a Nizzai Megállapodás szerinti 5. áruosztály tekintetében, nevezetesen:

5. osztály: „Fertőtlenítőszerként használt vegyi anyagok és vegyületek”.

- 9 Végül a felszólalás a nem lajstromozott, de a Benelux államokban, Franciaországban, Olaszországban, Ausztriában és Portugáliában használt BIOMET megjelölésen alapult.
- 10 A felszólalás a bejelentés árujegyzékében szereplő valamennyi áruosztályt érintette, és a korábbi lajstromozott védjeggyel ellátott valamennyi árura vonatkozott.
- 11 A korábban lajstromozott védjegyeket illetően a felszólalás a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontján, valamint (5) bekezdésén alapult. A fent említett nem lajstromozott megjelölést illetően a felszólalás a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésén alapult.
- 12 A korábbi védjegyek védjegyekiratainak másolatát csatolták a felszólalás irataihoz.
- 13 1999. április 7-én a felszólalási osztály a következő szövegű faxlevelet küldte a beavatkozónak:

„Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

[...]

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.”

(„Értesítés a felszólalásban található hiányosságokról [a végrehajtási rendelet 15. szabálya és 18. szabályának (2) bekezdése]

[...]

A felszólalás vizsgálata során kiderült, hogy az árukat és szolgáltatásokat nem a felszólalási eljárás nyelvén [angol] jelölték meg.

E hiányt a jelen értesítés kézhezvételétől számított két hónapos, nem meghosszabbítható határidőn belül, azaz legkésőbb 1999. 06. 07-én pótolni kell.

Ennek hiányában a felszólalást mint elfogadhatatlant el fogják utasítani.”)

- 14 1999. május 28-i faxlevelében a beavatkozó megküldte a korábbi védjegyek árujegyzékének fordítását. A faxlevél a következőket is tartalmazta:

„If further information is required, please let us know.”

(„Amennyiben további információra van szükségük, legyenek szívesek tudatni.”)

- 15 1999. június 29-én a felszólalási osztály újabb faxlevelet küldött a beavatkozónak, a következő szöveggel:

„Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

[...]

Your opposition has been communicated to the applicant.

[...]

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition [...]

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.”

(„A felszólalási eljárás kontradiktórius szakasza megkezdése időpontjának és a felszólalás alátámasztására szolgáló tények, bizonyítékok és érvek benyújtása végső határidejének közlése a felszólalóval (a végrehajtási rendelet 19. szabályának (1) bekezdése, 16. szabályának (3) bekezdése, 17. szabályának (2) bekezdése és 20. szabályának (2) bekezdése.

[...]

Felszólalását továbbítottuk a bejelentőnek.

[...]

Az eljárás kontradiktórius szakasza 1999. 08. 30-án kezdődik.

A jelen értesítés kézhezvételétől számított négy hónapos — azaz 1999. október 29-ig terjedő — határidő áll rendelkezésére annak érdekében, hogy előterjessen minden olyan további tényt, bizonyítékot vagy észrevételt, amelyet felszólalása alátámasztására szükségesnek ítél. [...]

Kérjük, vegye figyelembe, hogy minden iratnak a felszólalási eljárás nyelvéen kell rendelkezésre állni, vagy mellékelni kell az iratok fordítását.”)

- 16 Ezt a négy hónapos határidőt 2000. március 23-ig meghosszabbították. A határidő lejártá előtt egy nappal a beavatkozó újabb hosszabbítást kért. Mivel az OHIM a kérelem alátámasztására felhozott indokokat nem találta kielégítőnek, a kérelmet elutasította. Mivel azonban a kérelmet a határidő lejártá előtt egy nappal nyújtották be, az OHIM a beavatkozónak egynapos kiegészítő határidőt biztosított, hogy benyújtsa a felszólalást alátámasztó bizonyítékokat. Ezen utolsó határidőn belül a beavatkozó további bizonyítékokat szolgáltatott, nevezetesen egy esküvel egyenértékű nyilatkozatot, brosúrákat és egy címkét.
- 17 2000. szeptember 7-i határozatában a felszólalási osztály megállapította, hogy a nem lajstromozott korábbi megjelölés tekintetében a felszólalás nem elfogadható, és nem felel meg a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának, valamint (5) bekezdésének, mivel a felszólaló elmulasztotta határidőn belül benyújtani a korábbi védjegyek védjegyokiratainak fordítását, tehát nem bizonyította azon korábbi lajstromozások fennállását, amelyeken a felszólalás alapult.
- 18 Ezen indokok alapján a felszólalási osztály teljes egészében elutasította a felszólalást, és a beavatkozót kötelezte a költségek viselésére.

- 19 2000. október 13-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen.
- 20 2002. január 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyet a felperes saját nyilatkozata szerint 2002. február 8-án ajánlott levélben vett kézhez, a fellebbezési tanács:
- a felszólalás elfogadhatatlanságát illetően a korábbi, nem lajstromozott megjelöléssel kapcsolatosan elutasította a fellebbezést;
 - a fentieket meghaladóan megsemmisítette a felszólalási osztály határozatát;
 - az ügyet új eljárás céljából visszautalta a felszólalási osztály elé;
 - kötelezte a feleket a fellebbezés során felmerült költségeik viselésére.
- 21 A fellebbezési tanács azon az alapon semmisítette meg részben a felszólalási osztály határozatát, hogy ez utóbbi a 13. és 15. pontban hivatkozott faxlevelek megküldésével azt a jogos bizalmat keltette a felszólalóban, hogy a felszólaláshoz mellékelte lajstromozási okiratok másolatai alaki hibáktól mentesek.

Eljárás

- 22 A felperes az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. április 5-én beérkezett keresetlevelével, angol nyelven nyújtotta be keresetét.
- 23 Mivel a többi fél nem ellenezte, hogy az angol legyen az eljárás nyelve az Elsőfokú Bíróság előtt, ez utóbbi az eljárás nyelveként az angolt határozta meg.
- 24 Az OHIM 2002. július 23-án nyújtotta be válaszbeadványát. A beavatkozó 2002. július 26-án nyújtotta be válaszbeadványát.
- 25 A felperes 2002. október 17-én az Elsőfokú Bíróság eljárési szabályzata 135. cikkének 3. §-ára való hivatkozással beadványt nyújtott be. Mivel a felperes nem nyújtott be arra vonatkozó kérelmet, hogy választ nyújthasson be, és a beavatkozó és az OHIM válaszbeadványa nem tartalmazott sem új jogi érveket, sem pedig olyan kérelmeket, amelyek a fenti rendelkezés szerint beadvány benyújtását indokolnák, az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy e beadványt nem csatolja az ügy irataihoz.

A felek kérelmei

- 26 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, amennyiben azzal:

i) megsemmisíti a felszólalási osztály 2000. szeptember 7-i határozatát;

ii) új eljárás lefolytatása végett visszautalja az ügyet a felszólalási osztály elé;

iii) kötelezi a feleket a fellebbezés során felmerült saját költségeik viselésére;

— kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére, ideértve a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeit is.

27 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— adjon helyt a felperes azon kérelmének, amely a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányul;

— kötelezze a feleket saját költségeik viselésére.

28 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— utasítsa el a keresetet;

- helyezze hatályon kívül a felszólalási osztály határozatát, amennyiben azzal megállapítást nyert, hogy a korábbi lajstromozásokon alapuló felszólalás nem volt megfelelően indokolt;

- helyezze hatályon kívül a felszólalási osztálynak a költségekre vonatkozó határozatát;

- utalja vissza új eljárásra az ügyet a felszólalási osztály elé;

- kötelezze a felperest a jelen eljárásban a beavatkozó részéről felmerült költségek viselésére.

A felek kérelmeiről

Az OHIM kérelmeinek hatályáról

- ²⁹ A tárgyalás során az OHIM először is kijelentette, hogy első kérelmében nem terjeszkedik túl a felperes kérelmén. Következésképpen első kérelmét úgy kell érteni, hogy a felperes első kereseti kérelmének támogatását célozza.
- ³⁰ A tárgyalás során az OHIM továbbá kijelentette, hogy másodlagosan azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság a többi fél kérelmeinek és érveinek fényében olyan ítéletet hozzon, amelyet megfelelőnek lát. Az OHIM tehát nyilvánvalóan azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság saját mérlegelése szerint határozzon.

- 31 Ebben a vonatkozásban meg kell említeni, hogy a beavatkozó a tárgyalás során is úgy nyilatkozott, hogy mivel a fellebbezési tanács — mint olyan — nincs képviselve az Elsőfokú Bíróság előtt, az OHIM feladata, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt képviselje.
- 32 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az OHIM-ot a 40/94 rendelettel különösen a közösségi védjegy jog igazgatásának céljával hozták létre, és hogy e rendelet értelmében különböző feladatait e küldetés általános érdekében köteles ellátni.
- 33 Meg kell jegyezni továbbá, hogy még ha a fellebbezési tanácsok az OHIM szerves részét képezik is (az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedral kontra OHIM — France Distribution ügyben [ún. HUBERT-ügy] 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.] 19. pontja), továbbá amennyiben a fellebbezési tanácsok és az elbíráló és/vagy az illetékes osztály tekintetbe veszik az eljárás egységességének elvét (az Elsőfokú Bíróság T-163/98. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben [ún. BABY-DRY-ügy] 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2383. o.] 38. pontja), feladataik ellátása során a fellebbezési tanácsok és tagjaik funkcionális függetlenséggel rendelkeznek. Az OHIM tehát nem utasíthatja őket.
- 34 E körülmények között el kell ismerni, hogy ha az OHIM valóban nem rendelkezik keresetőségi joggal, amely szükséges ahhoz, hogy keresetet nyújtson be valamely fellebbezési tanácsának határozata ellen, fordított esetben sem kötelezhető arra, hogy a fellebbezési tanácsok minden megtámadott határozatát szisztematikusan megvédje, illetve nem köteles minden, ilyen határozat ellen irányuló kereset elutasítását kérelmezni.
- 35 Igaz ugyan, hogy az eljárási szabályzat 133. cikkének 2. §-a szerint az Elsőfokú Bíróság előtt az OHIM az alperes, ez a fellebbezési tanácsok vonatkozásában semmit

nem változtat a 40/94 rendelet rendszeréből adódó következményeken. Legfeljebb azt teszi lehetővé, hogy a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése vagy módosítása esetén az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban foglalt álláspontjától függetlenül határozzanak a költségekről.

- 36 Az OHIM-ot tehát semmi sem akadályozza abban, hogy csatlakozzon a felperes kérelméhez, vagy a határozatot az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízza; az OHIM emellett az Elsőfokú Bíróság tájékoztatása érdekében minden olyan érvet előterjeszhet, amelyet a fenti 32. pontban említett küldetése keretében megfelelőnek tart.
- 37 A fentiekén túl meg kell jegyezni, hogy egy új kérelem, amelyet először a tárgyaláson nyújtanak be, szükségképpen elkésett, és ezért elfogadhatatlan; a jelen esetben a tárgyalás során történt további pontosítást így nem is lehet szigorú értelemben vett kérelemnek tekinteni, ezért elfogadhatóságát sem kell értékelni.

A beavatkozó kérelmeinek hatályáról

- 38 A tárgyalás során a beavatkozó világossá tette, hogy második, harmadik és negyedik kérelmét csak azért nyújtotta be, hogy bármiféle kétértelműséget elkerüljön, és hogy — mivel e kérelmek automatikusan következnek első kérelmeiből — nem kér többet az Elsőfokú Bíróságtól, mint amit az első és az ötödik kérelmében kért. Következésképpen a beavatkozó kérelmeit úgy kell érteni, hogy azok a kereset elutasítására, valamint arra irányulnak, hogy kötelezzék a felperest a beavatkozó jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 39 A felperes keresetének alátámasztására egyetlen jogalapra hivatkozik: a végrehajtási rendelet 17. szabálya (2) bekezdésének megsértésére.
- 40 A felperes azzal érvel, hogy a fellebbezési tanács egyetértett a felszólalási osztály megállapításával, miszerint a védjegyokiratokat nem nyújtották be a felszólalási eljárás nyelvén, és ezen okiratok fordítását sem mellékeltek időben. A felperes szerint, mivel a korábbi védjegyek érvényességéről és jogállásáról nem áll rendelkezésre bizonyíték, az ezekre alapozott felszólalást mint megalapozatlant el kellett utasítani.
- 41 A felperes továbbá azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amikor a felszólalási osztály 1999. április 7-i és 1999. június 29-i faxlevele alapján úgy vélte, hogy a felszólalási osztály megsértette a beavatkozó jogos bizalmát.
- 42 A felperes szerint — mivel az 1999. április 7-i faxlevél kifejezetten megemlíti a végrehajtási rendelet 15. szabályát és 18. szabályának (2) bekezdését, valamint az elfogadhatatlanság miatti elutasítás lehetőségét, és mivel a felszólalás nem felelt meg a végrehajtási rendelet 15. szabálya (2) bekezdése b) pontja vii. alpontjának — ezt a faxlevelet csak úgy lehet értelmezni, mint amely a felszólalás elfogadhatatlanságára vonatkozik, és nem pedig a felszólalás alátámasztására szolgáló bizonyítékokra, amelyek tekintetében a felperes szerint nincsenek elfogadhatatlansági okok. 1999. május 28-i faxlevelével a beavatkozó pótolta felszólalási iratának a felszólalási osztály által említett hiányait.

- 13 A felperes kifejti, hogy — ellentétben az elfogadhatatlanság miatti elutasítás esetével — a felszólalási osztály nem volt köteles tájékoztatni a felszólalót arról, hogy hiányzik egy, a végrehajtási rendelet 17. szabálya (2) bekezdésében említett fordítás.
- 14 A felszólaló felelőssége, hogy benyújtsa a felszólalás alátámasztásához szükségesnek ítélt bizonyítékokat. A jelen esetben a felperes szerint a beavatkozó nem pótolhatta a hiányokat egyszerűen azáltal, hogy — mint azt 1999. május 28-i faxlevelében tette — homályos megfogalmazásban felhívta a felszólalási osztályt, hogy az értesítse, ha további információkra van szüksége, mivel ez a faxlevél a felszólalás elfogadhatatlanságára vonatkozó, 1999. április 7-i faxlevélre adott válasz volt. Amennyiben az ellenkező álláspontot fogadnák el, azt a kötelezettséget rónák a felszólalási osztályra, hogy a felszólalónak segítséget nyújtson.
- 15 Az 1999. június 29-i faxlevél egyedüli célja az volt, hogy lehetővé tegye a beavatkozónak, hogy — amennyiben szükségesnek tartja — a 40/94 rendelet 42. cikkének (3) bekezdése és a végrehajtási rendelet 16. szabályának (3) bekezdése értelmében további bizonyítékokat szolgáltatasson felszólalásának alátámasztására.
- 16 Az 1999. április 7-i faxlevél és az 1999. június 29-i faxlevél sem külön-külön, sem együttesen nem ébreszthettek jogos bizalmat a beavatkozóban a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdésében előírt nyelvi követelmények tekintetében. Éppen ellenkezőleg: az 1999. június 29-i faxlevél felhívta a figyelmet ezekre a követelményekre.
- 17 Az OHIM véleménye szerint a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy jelen esetben nem tartották be a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdését. Az Elsőfokú Bíróság a T-232/00. sz., Chef Revival USA kontra OHIM — Massagué Marin ügyben (ún. Chef-ügy) 2002. június 13-án hozott ítéletének (EBHT 2002., II-2749. o.) 42. pontjában megerősítette az egyrészről a végrehajtási rendelet

15. szabálya (2) bekezdése b) pontjának vii. alpontja szerinti, a korábbi védjegy által érintett áruk megjelölésének kötelezettsége, másrészt a 40/94 rendelet 42. cikke (3) bekezdésének, valamint a végrehajtási rendelet 16. szabálya (1) és (2) bekezdésének és 20. szabálya (2) bekezdésének értelmében vett, a tényekről, bizonyítékokról és észrevételekről szóló részletesebb információk benyújtása közötti különbségtételt. A végrehajtási rendelet 18. szabálya (2) bekezdésének értelmében az első kötelezettség betartásának elmulasztása a felszólalás elfogadhatatlanságát vonja maga után, míg a másodikként említett információk benyújtásának elmulasztása ahhoz vezet, hogy a felszólalás megalapozottságának vizsgálata során ezeket az információkat nem veszik figyelembe.

- 48 Mivel a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdése a felszólalót arra kötelezi, hogy a felszólalás alátámasztására előterjesztett bizonyítékok fordítását az eljárás nyelvén nyújtsa be, e fordítások benyújtásának elmaradása a bizonyítékok előterjesztésének elmulasztásával egyenértékű. Ilyen körülmények esetén a felszólalási osztály nem tehet mást, mint hogy elutasítja az érintett felszólalást.
- 49 Az OHIM ezzel szemben úgy véli, a fellebbezési tanács tévesen ítélte úgy, hogy megsértették a beavatkozó jogos bizalmát.
- 50 Először is a beavatkozó jogszerűen nem tehetette meg, hogy figyelmen kívül hagyja a vonatkozó rendelkezéseket, hiszen ezek világosak és elfogadásuk óta változatlanok.
- 51 Másodszor: a felszólalási osztály sem 1999. április 7-i, sem 1999. június 29-i faxlevelében nem adott biztosítékot sem kifejezetten, sem hallgatólagosan a beavatkozónak arra vonatkozólag, hogy az előterjesztett bizonyítékok megfelelnek a nyelvi követelményeknek.

- 52 Harmadszor: az olyan értesítések, mint az 1999. június 29-i faxlevél, természetüknél fogva sem lehetnek pontosak vagy specifikusak. Először is a 40/94 rendelet 42. cikkének (3) bekezdéséből, valamint a végrehajtási rendelet 16. szabályának (3) bekezdéséből és 20. szabályának (2) bekezdéséből az következik, hogy az OHIM feladata az, hogy a felszólalót általánosságban felhívja a tények, bizonyítékok és észrevételek előterjesztésére, és nem pedig az, hogy rámutasson a hiányosságokra. Az ilyen hiányok jelzése azt követelné meg az OHIM-től, hogy a tények, bizonyítékok és észrevételek előterjesztése előtt érdemben megvizsgáljon minden ügyet, de a törvényhozó szándéka nem ez volt, és ezt a felszólalási eljárás kontradiktórius természete is kizárja. Továbbá a 40/94 rendelet 74. cikkéből és a végrehajtási rendelet 16. szabályának (3) bekezdéséből az következik, hogy amint a felszólalást elfogadhatónak ítélik, a felek szabadon dönthetnek arról, ügyüket hogyan mutatják be. Végezetül a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy az OHIM nem jogosult a felszólalónak a tények, bizonyítékok és észrevételek előterjesztése vonatkozásában segítséget nyújtani. Ezek az elvek értelemszerűen vonatkoznak a nyelvi követelményekre is.
- 53 A fellebbezési tanács több határozatára hivatkozva az OHIM kifejti, hogy nincs egyetértés abban, hogy az 1999. június 29-i faxlevélben használt egységes megfogalmazás megfelelően világos-e. Az OHIM szerint mindazonáltal e kérdésre igenlő választ kell adni.
- 54 A beavatkozó úgy érvel, hogy amint minden fél egyértelműen ismeri azon tények, bizonyítékok és észrevételek lényegét, amelyre a másik fél támaszkodni kíván, a felszólalást kielégítően megindokoltnak kell tekinteni.
- 55 Jelen esetben a felszólalásban jelezték, hogy a védjegyokiratok másolatát csatolták a felszólaláshoz, és hogy a felszólalás valamennyi árut érinti, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták. A beavatkozó szerint az 1999. április 7-i faxlevél magától értetődően azt jelenti, hogy az okiratokban említett árujegyzékek a felszólalási irat részét képezik, és le kell fordítani őket az eljárás nyelvére. Ezt a

fordítást 1999. május 28-án be is nyújtották. Tehát a felszólalás megalapozottságának vizsgálatához szükséges lényegi információkat vagy közvetlenül a felszólalási irat tartalmazta, vagy az 1999. május 28-i faxlevél útján szolgáltatott árujegyzék fordítására történő hivatkozással vették fel őket ezen iratba.

- 56 A beavatkozó szerint nem szükséges lefordítani a védjegyekiratban található összes információt, mivel egyes benne található információk — például a nevek és számok — lényegtelenek vagy lefordíthatatlanok, ezenkívül pedig az olyan információkat, mint például az elsőbbség napja, nem szükséges lefordítani, ha nem történik rá hivatkozás. A tárgyalás során a beavatkozó kifejtette: számára aránytalannak és ésszerűtlennek tűnik, hogy amikor egy hosszú dokumentumnak csak egy kis részére történik hivatkozás, az egész dokumentumot le kelljen fordítani.
- 57 A végrehajtási rendelet 16. szabályának (1) és (2) bekezdésére hivatkozva hozzáfűzi, hogy nincs olyan kötelezettség, amely szerint a korábbi védjegyek védjegyekiratainak teljes fordítását be kell nyújtani.
- 58 A tárgyalás során a beavatkozó továbbá úgy érvelt, hogy a felszólalás alapjául szolgáló védjegy érvényességének és jogállásának a bizonyítéka nem a védjegyekiratok fordításából, hanem magukból a védjegyekiratokból következik.
- 59 Egyebekben a beavatkozó azt állítja, hogy az 1999. június 29-i faxlevél köznapi értelemben véve azt jelenti, hogy az 1999. április 7-i faxlevélben megállapított hiányt pótolták, és ezért a felszólalást nem utasítják el mint elfogadhatatlant. Az 1999. június 29-i faxlevélben az eljárás nyelvét érintő észrevétel a további tényekre,

bizonyítékokra vagy észrevételekre vonatkozik, nem pedig azokra, amelyeket már előterjesztettek. Ha a felszólalási osztály azon a véleményen lett volna, hogy e hiányt nem pótolták, akkor ennek logikus következményeként a felszólalást mint elfogadhatatlant elutasította volna, azonban nem ez történt.

- 60 A beavatkozó egyetért a fellebbezési tanács érvelésével, amely szerint a felszólalási osztály adataira támaszkodva azt a jogos bizalmat alakította ki, hogy megfelelt a felszólalás megalapozottságához szükséges követelményeknek.
- 61 Végül a beavatkozó az OHIM fellebbezési tanácsainak öt határozatára hivatkozik, amelyekben úgy határoztak, hogy nem szükséges az érintett védjegyekiratokban található összes információ lefordítása, és e határozatok közül kettőben elfogadták, hogy az érintett felszólaló a felszólalási osztály magatartása miatt alakította ki azt a jogos bizalmát, hogy teljesítette a vonatkozó követelményeket.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 62 Egyetlen jogalapjának alátámasztására szolgáló érvelésében a felperes különbséget tesz a felszólalási eljárás nyelvi követelményeinek kérdése — különösen a végrehajtási rendelet 17. szabálya (2) bekezdésének megsértése — és azon kérdés között, hogy a felszólalási osztály ellentétesen cselekedett-e a beavatkozó jogos bizalmával. Ugyanezt a különbségtételt az OHIM és a beavatkozó is elfogadja. Az egyetlen jogalap vizsgálatához ezt a különbségtételt el kell fogadni.

A felszólalási eljárás nyelvi követelményeiről

- 63 A felszólalás alapjául szolgáló, korábbi védjegyek nyelvi követelményeire vonatkozóan a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 23. pontjában kifejtette, hogy „a felszólalónak [az Elsőfokú Bíróság előtt a beavatkozónak] a védjegylajstromban szereplő pontos adatokat be kellett volna nyújtania az eljárás nyelvén”. Hozzátette, hogy jelen esetben nem férhet kétség ahhoz, hogy a felszólaló nem nyújtotta be az illetékes hatóságok által e célból kibocsátott vagy közzétett dokumentumok teljes fordítását. E tekintetben meg kell állapítani, hogy ezt egyik fél sem vitatja.
- 64 Jelen esetben egyértelmű, hogy a felszólalási irat szerint a védjegyokiratokat csatolták a felszólaláshoz, és hogy a felszólalás a korábbi védjegylajstromokban szereplő valamennyi árun alapult, de ezen áruk jegyzékeihez nem csatolták az eljárás nyelvén készült fordítást.
- 65 Ennélfogva a felszólalás nem felelt meg a végrehajtási rendelet 15. szabálya (2) bekezdése b) pontja vii. alpontjának és 17. szabálya (1) bekezdésének, mivel nem tartalmazta azon szolgáltatások és áruk jegyzékének az eljárás nyelvén készült fordítását, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták. Ez a tényállás nem szerepel a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdésében említett esetek között, hanem a végrehajtási rendelet 18. szabálya (2) bekezdésének hatálya alá tartozik, amely azokra az esetekre vonatkozik, amikor a felszólalási irat nem felel meg a 40/94 rendelet vagy a végrehajtási rendelet egyéb rendelkezéseinek, csak azoknak, amelyeket a 18. szabály (1) bekezdése tartalmaz, azaz jelen esetben nem felel meg a végrehajtási rendelet 15. szabálya (2) bekezdése b) pontja vii. alpontjának és 17. szabálya (1) bekezdésének.

- 66 Következésképpen a felszólalási osztály a végrehajtási rendelet 15. szabálya (2) bekezdése b) pontjának vii. alpontja, 17. szabályának (1) bekezdése és 18. szabályának (2) bekezdése szerint járt el, amikor 1999. április 7-i faxlevelében felhívta a beavatkozót, hogy nyújtsa be azon szolgáltatások és áruk jegyzékeinek fordítását, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták. E faxlevél fejlécében egyébként említésre került a „végrehajtási rendelet 15. szabálya és 18. szabályának (2) bekezdése” („[r]ule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation”).
- 67 Az is egyértelmű, hogy 1999. május 28-án a beavatkozó benyújtotta azon szolgáltatások és áruk jegyzékeinek fordítását, amelyek tekintetében a korábbi védjegyeket lajstromozták. Így a felszólalási irat összhangba került a „[40/94] rendelet és a [végrehajtási rendelet] egyéb” — a végrehajtási rendeletnek a 18. szabály (2) bekezdésében nem említett — „rendelkezéseivel”.
- 68 Ezt követően, 1999. június 29-i faxlevelében a felszólalási osztály további határidőt biztosított a beavatkozónak, hogy előterjessze azokat a tényeket, bizonyítékokat és észrevételeket, amelyeket felszólalása alátámasztására szükségesnek tart, és rámutatott arra, hogy minden dokumentumot az eljárás nyelvén kell megfogalmazni, illetve mellékelni kell az eljárás nyelvén készült fordítást.
- 69 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a fent említett faxlevél megfelel a 40/94 rendelet 42. cikkének, valamint a végrehajtási rendelet 16. szabálya (2) és (3) bekezdésének és 17. szabálya (2) bekezdésének, mivel e rendelkezések azt írják elő, hogy a felszólalás alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és észrevételeket az OHIM által meghatározott határidőn belül lehet előterjeszteni. A faxlevél fejlécében egyébként megemlítették a végrehajtási rendelet 19. szabályának (1) bekezdését, 16. szabályának (3) bekezdését, 17. szabályának (2) bekezdését és 20. szabályának (2) bekezdését.

- 70 Másrésztől igaz, hogy a felszólalási osztály nem tájékoztatta a felszólalót arról, hogy a védjegyokiratoknak a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdésében említett fordítása hiányzik. Amint azonban a fent hivatkozott Chef-ítéletből (52. és 53. pont) is kitűnik, a bizonyítékokkal kapcsolatos jogi követelmények, valamint azoknak az eljárás nyelvén készített fordítása a felszólalás alapvető feltételeit képezik, ennél fogva a felszólalási osztály nem volt köteles jelezni a beavatkozónak azt a szabálytalanságot, hogy az elmulasztotta benyújtani a korábbi védjegyek védjegyokiratainak fordítását. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a lajstromozott védjegyek árujegyzékébe tartozó áruk és szolgáltatások fordításának hiánya ellentétes a végrehajtási rendelet 15. szabálya (2) bekezdése b) pontjának vii. alpontjával és 17. szabályának (1) bekezdésével, ezért a végrehajtási rendelet 18. szabályának (2) bekezdése alá tartozik. Ezzel ellentétben a korábbi védjegyek védjegyokiratai fordításának hiánya nem ellentétes sem a 40/94 rendeletnek, sem a végrehajtási rendeletnek a 18. szabály (2) bekezdésében említett rendelkezéseivel.
- 71 A fentiek fényében meg kell vizsgálni a beavatkozónak az 54. és az azt követő pontokban kifejtett érveit.
- 72 Előzetesen ki kell emelni, hogy — amint az ítélkezési gyakorlatból következik — a szabályt, miszerint a felszólalás alátámasztására előterjesztett bizonyítékokat a felszólalási eljárás nyelvén is elő kell terjeszteni, illetve mellékelni kell az e nyelven készült fordítást, az a követelmény indokolja, hogy az *inter partes* eljárásokban be kell tartani a kontradiktórius eljárás, valamint a felek közötti fegyveregyenlőség elvét. Igaz ugyan, hogy — amint a beavatkozó állítja — a felszólaló nem köteles a korábbi védjegyek védjegyokiratainak teljes fordítását benyújtani, de ez nem jelenti azt, hogy a felszólalási osztály a maga részéről a felszólalás megalapozottságának vizsgálata során köteles lenne figyelembe venni azon védjegyokiratokat, amelyeket az eljárás nyelvétől eltérő nyelven nyújtottak be. Amennyiben a védjegyokiratoknak az eljárás nyelvén készült fordítása hiányzik, a felszólalási osztály jogosult arra, hogy a felszólalást mint megalapozatlant elutasítsa, hacsak nem tud a végrehajtási rendelet

20. szabályának (3) pontja szerint a számára rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönteni a felszólalásról (a fent hivatkozott Chef-ügyben hozott ítélet 42., 44., 60. és 61. pontja). Hozzá kell tenni, hogy az utóbb említett kivételre jelen esetben nem hivatkoztak.

- 73 Ami azt az érvet illeti, hogy a felszólalás alapjául szolgáló védjegyekre vonatkozó bizonyíték nem a védjegyokiratok fordításából, hanem magukból a védjegyokiratokból következik, meg kell jegyezni, hogy bár a bizonyíték valóban a védjegyokiratokból és nem ezek fordításából következik, annak érdekében, hogy ezt a bizonyítékot figyelembe vehessék, meg kell felelnie a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdésében meghatározott nyelvi követelményeknek.
- 74 Ami a szóban forgó dokumentumok teljes egészében történő lefordításának — a beavatkozó által vitatott — szükségességét illeti, ki kell emelni, hogy a felszólaló szabad mérlegelésére van bízva annak eldöntése, hogy az érintett dokumentumok egyes részletei az adott felszólalás vonatkozásában lényegtelennek tekinthetőek-e, és ezért nem szükséges lefordítani őket; meg kell azonban jegyezni, hogy a felszólalási osztály csak az eljárás nyelvére ténylegesen lefordított részeket köteles figyelembe venni. Egyébként jelen esetben az derül ki az iratokból, hogy a holland, dán és francia nyelven előterjesztett dokumentumok — különösen a lefordított árujegyzékhez viszonyítva — nem olyan hosszúak, hogy fordításuk benyújtásának kötelezettségét aránytalannak vagy ésszerűtlennek lehessen minősíteni.
- 75 Ami a beavatkozónak az OHIM fellebbezési tanácsainak határozataival kapcsolatos érvét illeti, elegendő emlékeztetni arra, hogy a fellebbezési tanácsnak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozatai nem mérlegelési jogkörben, hanem kötött hatáskörben hozott határozatok. Ennélfogva a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag ezen rendelet alapján lehet megítélni, ahogyan azt a közösségi bíró értelmezi, nem pedig a tanácsok korábbi döntési gyakorlata alapján (lásd különösen

az Elsőfokú Bíróság T-79/01. és T-86/01. sz., Bosch kontra OHIM ügyben (ún. Kit Pro és Kit Super Proügy) 2002. november 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4881. o.] 32. pontját).

- 76 Ami végezetül a beavatkozó azon érvét illeti, hogy ha a felszólalási osztály azon a véleményen volt, hogy az 1999. április 7-i faxlevélben megállapított hiányt — nevezetesen a bejegyzés által érintett áruk jegyzéke fordításának hiányát — nem pótolták, akkor a felszólalást logikusan el kellett volna utasítania, ám nem így tett, elegendő megállapítani, hogy a jelenlegi jogvitában nem a korábbi védjegyek által érintett áruk és szolgáltatások jegyzékének fordításáról, hanem a korábbi védjegyek védjegykiratai fordításának hiányáról van szó.
- 77 Következésképpen a beavatkozó egyik érvét sem lehet elfogadni.
- 78 Az előzőekből az következik, hogy a fellebbezési tanácsnak a fenti 63. pontban említett megfontolása, amely szerint a beavatkozónak az eljárás nyelvén be kellett volna nyújtania a nyilvántartásban szereplő pontos adatokat, jogilag nem hibás.

A beavatkozó jogos bizalmáról

- 79 Megtámadott határozatának 24. pontjában a fellebbezési tanács a következő eredményre jutott:

„[A] felszólalási osztály az említett értesítések [az 1999. április 7-i és az 1999. június 29-i faxlevél] megküldésével a beavatkozóban azt a jogos bizalmat alakította ki, hogy

a felszólalási irathoz csatolt védjegyokiratok alaki hibáktól mentesek voltak. A felszólaló jogosan feltételezte, hogy a szóban forgó termékek fordításának benyújtását követően megfelelt a rendeletben előírt alaki követelményeknek.”

80 A megszilárdult ítélkezési gyakorlat szerint a bizalom elvének védelmére — amely a közösség egyik alapvető elve — minden olyan egyén hivatkozhat, akiben a közösségi igazgatás, különösen meghatározott ígéretnek útján, megalapozott elvárásokat ébresztett (lásd különösen az Elsőfokú Bíróság T-273/01. sz., Innova Privat-Akademie kontra Bizottság ügyben 2003. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1093. o.] 26. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

81 Sem a megtámadott határozatból, sem a fellebbezési tanács előtti iratokból nem derül ki, hogy a beavatkozó a fellebbezési tanács előtt hivatkozott volna a bizalomvédelem elvének megsértésére. Annak megállapítása végett, hogy a fellebbezési tanács hivatalból jogosan ítélte-e meg úgy, hogy a felszólalási osztály a beavatkozóban jogos bizalmat ébresztett, a jelen eset lényeges tényeit kell megvizsgálni.

82 Az első tény a felszólalási osztály 1999. április 7-i faxlevele, amely felszólította a beavatkozót, hogy nyújtsa be a korábbi jogok által érintett áruk angol fordítását, különben a felszólalás elfogadhatatlan. A fellebbezési tanács szerint a levél megfogalmazása félrevezető volt, mivel arra utalt, hogy csak a termékek jegyzékének angol fordítása hiányzik, és nem jelezte, hogy a védjegyokiratok teljes fordítását is be kell nyújtani.

- 83 A második tény a beavatkozó 1999. május 28-i faxlevelének mondata, amelyben felszólította az OHIM-ot, hogy értesítse, ha kiegészítő információkra lenne szüksége. E mondatra hivatkozva a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában úgy ítélte meg, hogy „a felszólalási osztály válaszában hiányában a felszólaló érthető módon (de tévesen) következtetett arra, hogy a felszólalással minden rendben volt”.
- 84 A harmadik tény a felszólalási osztály 1999. június 29-i faxlevelében található mondattal kapcsolatos, amelyben a felszólalóval közölték, hogy „egy utolsó [...] határidőt kap arra, hogy előterjessen minden olyan további tény, bizonyítékot vagy észrevételt, amelyet felszólalása alátámasztására szükségesnek ítél”, együtt olvasva a felszólalási osztály 1999. április 7-i faxlevelével. A fellebbezési tanács szerint ez a közlés nem oszlatta el az első két közlés által okozott félreértést.
- 85 Az Elsőfokú Bíróság nem ért egyet a fellebbezési tanács e három tényre vonatkozó elemzésével.
- 86 Ami először is a felszólalási osztály 1999. április 7-i faxlevelét illeti, e faxlevél kifejezetten utal a végrehajtási rendelet 15. szabályára és 18. szabályának (2) bekezdésére, és csak annyit jelez, hogy az áruk és szolgáltatások nincsenek meg a felszólalási eljárás nyelvén. A végrehajtási rendelet 16. és 17. szabályára történő pontos hivatkozás hiányában ez a faxlevél nem ébreszthetett a beavatkozóban olyan jogos bizalmat, hogy betartotta a végrehajtási rendelet 17. szabályának (2) bekezdésében előírt, a bizonyítékoknak az eljárás nyelvén történő benyújtására vonatkozó követelményt. Ezt az is megerősíti, hogy a bizalomvédelem érvényesítése érdekében a beavatkozó maga sem hivatkozott erre a faxlevelre.

- 87 A második, fent említett tényt illetően ki kell emelni, hogy egy ilyen, magától a beavatkozótól származó közlés nem tekinthető a közösségi adminisztráció által tanúsított olyan magatartásnak, amely a felszólalóban megalapozott várakozást kelthet. Jogos bizalom nem alapozható azon fél egyoldalú cselekményére, aki ebből hasznot húzna. Egyébiránt — mint azt az OHIM jogosan kifejtette — e feltevés folyománya az lenne, hogy a felszólalási osztály köteles segítséget nyújtani a felszólalónak, ami a jelenlegi rendszerrel nem fér össze.
- 88 Ami a harmadik, fent említett elemet — nevezetesen az 1999. június 29-i faxlevélben szereplő, a fenti 84. pontban idézett mondatot — illeti, ki kell emelni, hogy az 1999. április 7-i faxlevél fényében értelmezve, különösen a „további” kifejezés használata miatt, úgyszintén nem ébreszthette a beavatkozóban azt a jogos bizalmat, hogy a benyújtott védjegyokiratok megfelelnek a vonatkozó nyelvi követelményeknek. Az idézett levél nem tartalmaz erre vonatkozó kijelentést. Amennyiben e levél nem volt alkalmas arra, hogy eloszlassa a beavatkozó esetleges félreértését vagy kétségét, a beavatkozónak kellett volna — adott esetben — az OHIM-nál érdeklődni.
- 89 Továbbá a megtámadott határozat 22. pontjában a fellebbezési tanács helytelenül gondolta, hogy az 1999. június 29-i faxlevél arról tájékoztatta a beavatkozót, hogy négy hónapos határidő áll rendelkezésére azon további tények, bizonyítékok és érvek előterjesztésére, amelyek benyújtását a felszólalás alátámasztására szükségesnek ítéli, és hogy „a dokumentumokat” az eljárás nyelvén vagy fordítással ellátva kell beterjeszteni („that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation”). E faxlevélben valójában az állt, hogy „minden dokumentumot” az eljárás nyelvén kell megfogalmazni, illetve mellékelni kell a fordítást („Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation”). Az eljárás nyelvén történő fenti hivatkozást tehát nem lehet úgy értelmezni, mint amely kizárólag e „további tényekre, bizonyítékokra és érvekre” vonatkozik. Éppen ellenkezőleg: ez a megfogalmazás általános, és így

szintén nem teszi lehetővé az 1999. június 29-i faxlevél jelentésének olyan értelmezését, miszerint a felszólalási iratokhoz csatolt védjegyek iratok megfeleltek volna a nyelvi követelményeknek.

- 90 Végül a beavatkozó úgy érvel, hogy az 1999. június 29-i faxlevél köznapi értelemben véve azt jelenti, hogy az 1999. április 7-i faxlevélben megállapított hiányt — azaz a korábbi védjegyek által érintett áruk jegyzékének az eljárás nyelvén készült fordításának hiányát — pótolták, és ezáltal a beavatkozó maga is elismeri, hogy a szóban forgó faxlevelet nem lehet úgy értelmezni, hogy a védjegyek iratok szintén megfelelnek a nyelvi követelményeknek.
- 91 A beavatkozó továbbá azzal érvel, hogy az általa hivatkozott öt fellebbezési tanácsi határozat közül kettőben úgy határoztak, hogy a felszólalóban a felszólalási osztály magatartása miatt alakult ki az a jogos bizalom, hogy teljesítette az érintett védjegyek iratokban található információk fordítására vonatkozó követelményeket.
- 92 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy — amint az fentebb kifejtésre került — függetlenül attól, hogy ezek a határozatok megfelelnek-e a fent hivatkozott, a bizalomvédelemmel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatnak, vagy sem, a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét nem lehet e tanácsok korábbi határozatai alapján megítélni (a fent hivatkozott, Kit Pro és Kit Super Pro ítélet 32. pontja).
- 93 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács jogi tévedést követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a felszólalási osztály a beavatkozóban azt a jogos bizalmat ébresztette, hogy a felszólalási iratokhoz csatolt védjegyek iratok másolatai alaki hibáktól mentesek.

- 94 Az előzőekből következően az egyetlen, a hatályon kívül helyezésre vonatkozó jogalapot el kell fogadni. Ennélfogva a megtámadott határozatot a kért mértékben hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

- 95 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a pervesztes felet kötelezik a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 96 Jelen esetben a beavatkozó pervesztes lett, amennyiben a megtámadott határozatot a felperes kérelmének megfelelően hatályon kívül kell helyezni. A felperes azonban nem azt kérte, hogy a beavatkozót, hanem azt, hogy az OHIM-ot kötelezzék a költségek viselésére, ideértve azokat a költségeket is, amelyek a felperesnél a fellebbezési tanács előtti eljárás során keletkeztek.
- 97 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az OHIM-ot — bár támogatta a felperes kérelmeinek első pontját — kötelezni kell a felperesnél felmerült költségek megtérítésére, mivel a megtámadott határozatot saját fellebbezési tanácsa hozta. Következésképpen el kell rendelni, hogy a felperes kérelmének megfelelően az OHIM viselje a felperesnél felmerült költségeket, ideértve azokat a költségeket is, amelyek ez utóbbinál a fellebbezési tanács előtti eljárás során keletkeztek, valamint azt, hogy a beavatkozó maga viselje költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2002. január 17-i határozatát (R 1003/2000-1. sz. ügy) hatályon kívül helyezi abban a részében, amelyben a határozat megsemmisíti a felszólalási osztály 2000. szeptember 7-i határozatát; az ügyet visszautalja a felszólalási osztályhoz új eljárásra, és a feleket arra kötelezi, hogy maguk viseljék a fellebbezési tanács előtti eljárás során felmerült költségeiket.
- 2) Az OHIM-ot kötelezi a felperes költségeinek viselésére, ideértve a felperesnek a fellebbezési tanács előtti eljárásban keletkezett költségeit is.
- 3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

Forwood

Pirrung

Meij

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. június 30-i nyilvános ülésen.

H. Jung

J. Pirrung

hivatalvezető

elnök